

maj 2025

Leto 2025

Pacifik

1. maj 2025, četrtek

Valaga - Nawi, Fiji

Danes je praznik dela. Proslavljamo tako, da delamo. Zjutraj pripraviva Malo, da gre lahko na travel lift. Ko jo dvignejo, prebarvamo zadnje flikice, ki so bile pod nosilci in kobilico. Potem Malo prestavijo pred rampo, tam gre gor še druga roka na flikice in potem gremo v vodo in zapluje proti marini.

Zaenkrat kaže, da je vse v redu. Vse, razen ribičev, v katere sva se skoraj zaletela. Nikjer nikogar, le točno in precizno na kurzu našega avtopilota dva domačina v čolničku lovita ribe. In midva zajtrkujeva v kokpitu. Če fanta ne bi potrobila, bi ju povozila. Seconds to disaster!

V marini greva na tisti privez, kjer je Mala prebila ciklonsko sezono. Na koncu pontona je in ker imava še nekaj dela pred odhodom, mi tako najbolj paše. Popoln mir imava, nihče ne hodi mimo in naju vsakič ne oblaja helou-gajs-hau-ar-ju-tudej? In gre deset minut v franže. Saj ne, da mi ne paše pogovor, ampak cheap talking sredi dela res ne smatram za pogovor.

Zato pa pred odhodom v bazen izmenjava nekaj besed z Italjanoma, v pool baru pojeva nekaj snacka in spijsa nekaj pivic. Jasno, v pool baru je najlažje prenašati jesensko opoldnevno vročino, ko je telo do vratu potopljeno v vodo.

Popoldan se odšatlava v Savusavu. Kupiva sončna očala, ki so enaka, kot v Dechatlonu, le trikrat cenejša, prevzameva High performance gear lube za saildrive (ki je dvakrat cenejše, kot na Amazon.de) ter nabaviva nekaj flašk vina za testiranje (vino je trikrat dražje, kot v Španiji, skoraj po slovenskih cenah je). Še nekaj pojeva pri Kitajcu in se odšatlava nazaj v marino.

Zvečer testirava vina, ki sva jih kupila pred dnevi. Vsi so iz južne poloble. Okusi so pri ljudeh seveda različni. Eni imajo slab okus, drugi imamo pa dobrega. To sprejemava kot neizpodbitno dejstvo. Pri nama je zmagal je južnoafriški Mountain Table Cabernet Sauvignon, letnik 2023. Jutri so na vrsti za testiranje bela vina. V soboto pa napolniva vinsko klet z izbranim rdečim in belim vinom v primernih količinah.

2. maj 2025, petek

Nawi, Fiji

Danes testiranje belih vin odpade. Razlog je banalen. Ponoči naju zbudi alarm, ker se je sprožila kalužna črpalka (bilge pump po naše). Mala se potaplja. Zaenkrat je vse skupaj še v začetni fazi. V pol dneva se je nabralo okoli sto litrov vode. Ko jo izpod podnic izčrpava, še vedno kaplja. Preverim vse, kjer bi lahko prišlo do napake, pa je vse suho. Končno najdem majhno luknjico, skozi katero curlja. To je izpod motornega podstavka. Torej je korajžni fant s flekserico preveč zarezal. Popravilo sledi. Posvetujem se z Miho, ki je zadevo naredil in napišem Morganu prošnjo za emergency haul out. Začasno zadevo poflikam toliko, da do jutra lahko spiva. No, Morgan je emergency vzel zares in ob šestih zjutraj zvoni telefon. Takoj lahko prideva na travel lift. Ampak, midva še spiva. Ker je zadeva pod kontrolo, se zmenim za dvig iz vode nekje sredi dneva.

Lepo naju postavijo na škljocne in skupaj si pogledamo zadevo. Popoldan še z lokalnim strokovnjakom, Williamom po imenu. Poflikati bo treba, ni druge. Pa to niti ni tako hudo. Huje je, da je potrebno vse skupaj najprej sprati s sladko vodo in nato temeljito osušiti. To jemlje čas in denar. Kaj naj uživam, ko je barka v boatyardu in se s taksijem vozim na spanje v hotel?

Pri hotelu se zatakne. Najin prejšnji hotel je fully booked, tudi drug hotel je fully booked. Šolske počitnice so. Šele po nekaj telefoniade najdeva eno zadevo, ki pa ni na nivoju prejšnjega hotela. Za prespati bo, za kaj drugega pa ne. Roko na srce, kaj drugega niti ne potrebujeva.

Zvečer greva z Italijanoma na večerjo v oštarijo, ki sva jo večkrat že obiskala in nikoli obsedela. Povprečna kakovost za visoko ceno.

3. maj 2025, sobota

Valaga, Fiji

Če je bil prejšnji hotel zelo dober za svojo ceno, je bil današnji zgolj povprečen. Odločiva se, da se ne vračava. Ampak, kam naj greva, ko je vse zasedeno? Odločitev je trivialna. Ostala bova na Mali. Nekako bova že plezala po lojtri gor in dol, da bova priplezala do stranišča. Vse ostalo je tako, kot v marini.

Zjutraj pride Willy, ki naj bi zaflikal zafleksano rano v podvozju Male. Pametuje. Ne zaupam mu. Na isto vprašanje ima različne odgovore. Preverim odgovore pri Morganu in imam že boljši občutek. Zvečer se pogovorim še s sosedom. Še korak bližje k konvegenci smo. Pikico na i doda Miha, ki mi točno razloži kaj potrebujem in kako naj to naredim. In predvsem zakaj naj naredim, kar je potrebno narediti. To sem potreboval. Sedaj lahko sam razmišljam in ustvarjam vmesne korake. Mah, nikoli še nisem plastificiral barke.

Spraviva se flikat dingi. Razstaviva ga in nekako ugotoviva kje je popustilo lepilo. Lepilo, ki ga nimava. In ga nimajo niti v nobeni izmed desetih fereterij v mestu. Osebnost sem danes to že drugič preveril. Ne vem, koga bi lahko vprašal za nasvet, do Slovenije je deset ur razlike. Pogovorim se z Al-jem in ta mi lepo razloži, da brez pravega lepila ni lepljenja. Hja, to itak vem... Prespati bo treba in jutri improvizirati.

Večer mine v družbi Antistress s Francozom z Le Reuniona na krovu. Mala na škljocnih je lažja za nekaj flašk vina, ki so vse po vrsti šle v znanstvene namene. Testirali smo vsebino.

4. maj 2025, nedelja

Valaga, Fiji

Po dveh tednih lepega vremena danes dežuje. Nevihtica za nevihtico. Večinoma so zelo blage, le ena ali dve postrežeta z bolj konkretno količino vode izpod neba. Večino del lahko opraviva, krpanje teaka in flikanje dingija pa je mission impossible. Flikanje dingija je mission impossible iz dveh vzrokov. Zaradi dežja in zato, ker nimava lepila.

Lahko pa zato pod barko brusim luknjo za saildrive po nasvetih pametnejših od mene. Brusim z brusnim diskom na kotnem brusilniku in brusnim nastavkom na vrtlaniku. Tako se reče po Toporišičevo. Sicer je pa to grinder na flekserici in grinder na bormašini. Kar zadovoljen sem s svojim delom. Ampak. Sredi dopoldneva pride Francois z Antistressa in mi razloži, da moram še malo pobrusiti. In pobrusim. Popoldan pride Morgan, spet je vse fino, ampak še malo je treba otopiti robove. In spet brusim. In upam, da ne pride še kakšna vsevedna glava.

Kakorkoli, nedelja mine delovno. Poleg brušenja za laminiranje je tu še čiščenje kokpita, lepljenje, pranje perila in preprog. In še kakšna malenkost se je našla.

Danes sva bila sicer povabljeni na lovo k Sevu, pa je zadeva odpadla. V dežju se peka v jami težko izvaja. In če sva čisto poštena, nama je tako še bolj ustrezalo. Na lovo k domačinom bi seveda rada šla, vendar raje takrat, ko nisva vsa prašna in utrujena.

pranje preprog ... v ozadju kruzerica ...

5. maj 2025, ponedeljek**Valaga, Fiji**

Willy pride točno ob osmih. Po fidžijskem času, jasno. Pravzaprav niti ni fidžijski čas, saj je zamudil le pol ure. Pogleda si situacijo, zadovoljen je z mojim delom in nanese poravnavni sloj. On temu reče microfiber. Meni se bolj zdi kot fiberglas v prahu, ki ga zmeša z dvokomponentno smolo. Ampak, ne bom se spuščal v stvari, ki jih ne poznam. Kakorkoli, zapolni vse neravnine, ki so ostale po mojem brušenju. Popoldan pride Sonny (ali kakor koli je že ime fantu, ki sam sebe kliče Sonny) in nalepi še fiberglas v trakovih. Upam, da v redu in da bo zadeva dovolj močna. Jutri bo suho in jutri sledi nadaljevanje.

Z Vesno se lotiva flikanja dingija brez uporabe lepila. Nimam pojma, kako naj to izvedem in še manj pojma imam, kako bo to izgledalo, ko ga bova spustila v vodo. Mislim, da ne bo držalo. Vsaj več, kot minuto in pol najbrž ne bo držalo. Lepila sva Sikaflexom, preko katerega sva zalepila Gorila tape. Ni kaj, po sedmih letih ga je letošnje poletno tropsko sonce lepo izdelalo.

Popoldan naredim še nekaj malenkosti, ki mi vzamejo nekaj uric in Vesna poleg kuhanja opere še perilo. Kar ji tudi vzame nekaj uric.

Z Morganom sva zmenjena, da greva v vodo v sredo. Sem pa že rezerviral tudi četrtek, da greva nazaj na škljocne. Tako to midva počneva vsakič, ko barko dvigneva v Savusavu. Standardna procedura. Pet dni na suhem, en dan v vodi, pet dni na suhem, en dan v vodi, pet dni na suhem, en dan v vodi, pet dni...

pogled na okoliške hribe

v boatyardu postavljajo kopalnico/kontejerji; zaposleni so to noč kar prespali v tovornjaku

hiška sredi hriba

vse zaraščeno....ni čudno pri vsem tem dežju

6. maj 2025, torek**Valaga, Fiji**

Sonny se danes imenuje Sani. Pride takoj zjutraj in pobrusi. Potem je tu veliki šef Willy in nanese Sikaflex in epoxy primer. Za top coat še ni slišal. Mah, bo že tudi tako v redu. Preko osnove gre še antifouling barva in to-je-to. Zadnjo roko barve naredim sam. Willy je silno zaposlen in nima več časa (dve minuti in sedemnajst sekund) za mene. Sedaj je dobil naročilo za servisiranje saildriva (nekje, nekega saildriva, na neki barki) in se pripravlja na menjavo nekega o-ringa (ki ga na Fidžiju itak ne more dobiti) - pa me je prišel (kot starega dobrega prijatelja) vprašat za nasvet, kako se menja olje in kakšno se sploh uporablja za saildrive. Jah... taki ljudje tukaj štimajo barke...

Ponoči je deževalo in dingi je bil poln vode. To je dobro. Torej ni tekla ven skozi podenj. Še če ne bo tekla notri skozi ta isti podenj, ko bo dingi v vodi, bo pa sploh v redu. Če pa bo tekla (in verjetno bo), imam pa že pripravljen protiukrep. Roman mi v petek iz Ljubljane prinese trdilec, ki sva ga izgubila. No, ne tistega, ampak novega. In potem bom živel v raju, imel bom spet lepilo za lepljenje dingija.

Vesna se spravi očistiti fenderje. Od brušenja so modri in ko sva bila prejšnjič na škljocnih jih nisva očistila. Rezultat so modre packe na boku, ki so nastale na privezu v marini. To-do lista je tako skrajšala za "očisti fenderje" in podaljšala za "očisti trup". Jaz sem teh nekaj ur preživel na palubi in flikal teak. Upam, da zadnjič. Ob prvi priliki ga bova vrgla ven in zamenjala z nekaj "maintenance free".

Zvečer posedimo v kokpitu Male s Francoisom in južnoafriškim vinom ter samojskim snackom.

danés pa kar chili con carne ... mesa je bilo skoraj toliko kot fižola in ravno prav pekočih feferončkov; Tonetu žolčnik ni delal problemov

zraven boatyarda je tovarna kopre ... delajo kokosovo olje in še nekaj drugih izdelkov, včasih tako lepo diši ...

7. maj 2025, sredo

Valaga - Nawi, Fiji

Bongi pride ob osmih zjutraj. Ne vem, na kateri čas je naštimal uro, na fidži-tajm sigurno ne. Za montažo saildriva potrebuje pol ure. Tudi to še zdaleč ni v skladu s fidži-tajmom. Le kaj se dogaja v deželi fidžijancev in indijancev?

Midva potem dokončava včeraj začeta opravila in preveriva dingi. Da, še vedno lepo pušča. Vsaj nekaj je po planu. Opoldne naju posadijo v morje. Načrtovano je bilo za ob dveh popoldan. Le kaj je narobe s fidži-tajmom? Nekaj je definitivno hudo narobe, danes je bilo to že večkrat potrjeno.

Potem pa via marina. Marinerotov na pomolu ni, da bi naju privezali, sama se morava znajti. Pa, saj jih tudi v Dalmaciji ni, pri desetkratnih cenah in precej nižji kakovosti marin. In tam so mooringi in gužva, tukaj sva sama v prostornem bazenu med dvema fingerjema. Res sem tečen, če pričakujem tri marinerote, da me privežejo na bok.

Danes ne delam nič! No, nič, razen tistega, kar sem počel v boatyardu. Še dobro, da sva ga zapustila dve uri pred rokom...

za seboj puščava boatyard, temni oblaki se zgrinjajo nad njim

Nawi marina island je vedno bolj živahna z zunanjimi obiskovalci in od ponedeljka dalje imajo tudi spa

za kosilo pa hrustljava foccacia z domoni - hrustljivo solato
= sem jo že xxxkrat jedla, pa se je še nisem naveličala

8. maj 2025, četrtek

Nawi, Fiji

Hladilnik je prazen, popolnoma prazen. Za zajtrk so toasti z zadnjimi rezinami šunke in sirom v lističih. Drugega nimava. Vesna se zato takoj po zajtrku odpravi po nakupih hrane za prvo silo. Resen šoping naju še čaka. Oglasi se tudi pri Selini, da bi plačala za popravilo. Ampak, Selina je hitra kot strela. V skoraj tednu dni še ni uspela pripraviti računa. Je veri-bizi, ima celo eno stranko. Naju. Zato je pa Indijec v Copra Shed čendleriji brez obotavljanja vrnil denar za lepilo, ki ga ne moreva uporabiti. No, obljubil me, da ga bo vrnil. Mislil sem namreč, da se z lepilom za CSM lahko lepi tudi PVC, pa me je Al v takem prepričanju lepo resetiral. To je bilo potem, ko sem ga že kupil, sic.

Jaz medtem sortiram in pospravljam po salonu razmetano robo. Lotim se tudi nameščanja raznega softvera in posledično parametriranja inverter/chargerja. Solarni charger prestavim iz "cyclon season mode" v "cruising season mode". Sedaj, ko sva na barki, mi akumulatorji lahko zavrejo, jih bom že pogasil z destilirano vodo. Napajanje watermakerja premontiram iz shore/genset na inverter napeljavo. In še kar je takih stvari. Do kosila, ki ga tokrat jeva doma sem imel več, kot dovolj dela.

Včeraj so marineroti vse pontone pod vodo očistili školjk, danes so začeli s čiščenjem samih pontonov z visokotlačno črpalko. Ne pomnim, da bi kdaj že videl tak angažma pri naših bližnjih (in še manj pri daljnih) sosedih.

Zvečer je nevihta. Testiranje belih vin je predstavljeno na prihodnje dni.

tako praznega hladilnika pa še nisva imela na Mali

s tremi rezinami kuhane šunke in toast sira naredila tople sendviče

avtobusna postaja v SavuSavu je zelo živahna, vedno je polno ljudi

danes na tržnici je bilo videti veliko tovrstne zelenjave, imena si nisem zapomnila; se ga pa menda olušči in sredica daje v juhe, omake

optimisti v SavuSavu

za sladico sem kupila kar olupljene ananase, pripravljeni tako, da ga držiš v roki in ješ; izredno sladki, dobri ... cena 1 FJD en kos - 0,40 €

9. maj 2025, petek

Nawi, Fiji

Za naslednje dni imamo napovedan "heavy rain". Dingi visi postrani in voda iz njega lepo odteka. Danes sem kupil silicon spray in bom ob prvi nevetrovni in nedeževni priliki posprejal najbolj izpostavljene dele tende. Ampak. Barka je na privezu in se ne obrača po vetru. Slednje ima za posledico, da lahko dežuje tudi s strani in je kokpit kljub super-truper preparirani tendi lahko moker. Zunaj v takem vremenu ni za sedeti, zato popoldan dvigneva mizo v salonu. Servisne krame, ki je ležala na salonski postelji, nimava več. Vse, razen flikarije dingija, je urejeno.

Zjutraj me je presenetil termometer, ki je kazal 18 stopinj. Zamenjal sem baterije in potem je kazal 18 stopinj. Aha, spet je crknil temperaturni senzor. Že ne vem kateri po vrsti. Preverim na klasičnem (alkoholnem) termometru, temperatura je 25 stopinj. Tudi telefon mi sporoči enako. Jah, ni druge, kupiti bo potrebno nov weather station. Ker pa tega tukaj zagotovo ne bom dobil, grem po navadni stenski termometer/higrometer. V Savusavu je blizu 20 trgovin s tehnično kramarijo, nekatere so mini, ostale so mikro. Po velikosti so tako nekako, kot grški supermarketi. Tukajšnji Home Depot (ameriški je kot Bauhaus pri nas) je po velikosti kot enosobno stanovanje. Vse, razen ene trgovine (kjer je bila nepopisna gneča, očitno so

imeli akcijo), obhodim. Brez uspeha. Očitno jih tukaj ne zanima temperatura, itak je celo leto enaka. Če pa jih slučajno že zanima, pogledajo na telefon.

Vesna dopoldan nabavi meso in še nekaj malenkosti, da vsaj malo napolni hladilnik. Še ga bo potrebno. Pa tudi locker s pijačo ne izgleda najlepše. Popoldan odnese perilo v pranje. Rjuh in brisač se je nabralo za dve veliki vreči.

V Savusavu so zgradili novo tržnico. Otvoritev, ki bi morala biti že lani, ko so bila vsa dela končana, je bila danes, natanko 80 let po osvoboditvi Ljubljane. Verjetno so to čakali. Župan je imel govor pred zbranimi odličniki. Odličnike na uradni proslavi človek spozna po tem, da moški nosijo tradicionalna krila, ženske pa - kakor katera.

Indijec v čendleriji ni nakazal denarja na mojo kartico. Očitno tega ne zna narediti. Raje, kot da bi se naučil, bo vrnil keš. Ampak. Manjana. Fiji time. S tem se ukvarja Vesna, telefoni pojejo.

Danes se v marino naseli posadka East of the Lizard, Roman, Audrey in Živa. Iz Ljubljane prinesejo hardener za moje dingi lepilo. Jutri ga lepim, če ne bo deževalo. Zvečer z Romanom posedimo v prvem nadstropju oštarije Domoni, kjer je primopredaja hardenerja. In tudi primopredaja idej ter informacij.

dan es je bila uradna otvoritev nove mestne tržnice v SavuSavu

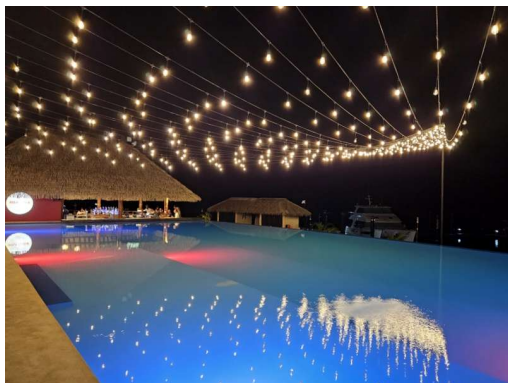
župan je imel zelo dolge, neskončne govore

verjetno pomembne osebnosti sede le na tleh v krogu?

marinero čistil pontone z visokotlačnim čistilcem (že nekaj dni)

zvečer je bazen sameval....

10. maj 2025, sobota

Nawi, Fiji

Skoraj ni deževalo. Skoraj. Ne upam se lotiti lepljenja dingija, za to potrebujem vsaj nekaj ur suhega vremena. Manjana.

Novozelandci so se začeli zgrinjati na Fidži. Tisti, ki so izpluli v urnebes. Chris iz katamarana Kiapanui, ki je prispel pred dvema dnevoma, mi na shuttlu pove, da je bilo "not so bad" in doda "only 3-4 m waves" (to pomeni, da so bili nekateri vmes do prvega križa na jamboru - če njen podatek o višini seveda drži). Ko jo čudno pogledam, doda, da so morali izpluti, ker jim je potekla viza. Razumljivo. Bolje tako, kot v arest. In nauk te basni je: "Nikoli ne dopusti, da padeš v cajtnot!".

Ker ne lepiva dingija, nakupujeva. Najprej zelenjavo in sadje na tržnici, potem hrano in pijačo v marketu in liquor shopu ter na koncu še meso v mesariji.

Včeraj odprto tržnico so okupirali indijski branjevci. Fidžijci še vedno prodajajo svojo robo v začasnih tržniških prostorih. Očitno je tam najemnina nižja.

Fresh Choice nudi free transfer to boat in to izgleda takole: oni dostavijo vse kupljeno na ponton Vaitui marine, vrli marineroti Nawi Island marine pa nama jo pripeljejo Malo. Izgleda komplicirano, a špila. Mala je popoldan že tako nafilana z robo, da je prostora samo še za največ dve ali tri flaše vina v lockerju. Plus, kar gre v hladilnik. Zadnji čas, da vino začnemo trošiti.

In smo ga. Zvečer imamo skupaj z Y2K pokušino belih vin. Končno! Na to smo vsi skupaj čakali že tedne.

...in seveda danes obvezno obiskati novo tržnico

večina prodajalcev so bili Indijci; stara tržnica še vedno aktivna, v manjši zasedbi, večinoma Fidžijanci

načeloma kupujem le pri Fidžijancih, ker dvomim, da so Indijci tudi kmetje

spominska tabla

baloni so ostali še celi od otvoritve tržnice

za kosilo pa nasproti tržnice h Kitajcu (tukaj še nisva bila); naročila eno veliko pivo, zraven pa dobila tako majhne kozarce kot so za žganje

poskočna Fidžijanka...ena sama kelnerca, res pridna, hitra, sploh za svoja leta

sedaj je sezona stročjega fižola ... na tržnici dobiš samo tisto kar je sezonsko; kar je pa uvoza pa samo v trgovinah

11. maj 2025, nedelja

Nawi, Fiji

Sinoči je začelo deževati, ponoči je deževalo, dopoldan dežuje. Ker sem včeraj zamudil priložnost za krpanje dingija (ko je bil napovedan heavy rain in izdano opozorilo), je šel današnji dan v prazno (napovedano je bilo lepše vreme). V enourni pavzi med nalivi, dingi sicer potegnem na ponton in odkrijem dno, pa ga ne uspem pripraviti za lepljenje, ko se močno ulije in močno zapiha. Peni nosi po morju v marini, sunki so bili precej preko 30 vozlov. Nekaj, česar nismo vajeni v tropih. Nevihta, kot jo poznamo z Jadrana.

V drugi popoldanski pavzi med nalivi nekako ravno uspem zalepiti eno manjšo luknjico, ko pridingira Francois in se preselimo v kokpit. Barko prodaja in bi rad dal oglas na forume, pa je prišel po pomoč. Medtem, ko z Vesno pišeta in rišeta na Facebook, pove, da so štirje lastniki, on je pri 75 letih najmlajši ter da vsaj dva ne bosta več jadrjala. Logično je, da bodo skupno barko prodali in Francois si bo iz svojega deleža kupil drugo. On je premlad, da bi jadranje opustil. Velik katamaran bo zamenjal za manjši monohull.

Veter se do večera ni umiril. Ves čas piha preko 20 vozlov. In tako naj bi bilo tudi jutri. In naslednje dni enako. Le smer se bo spremenila. Spet bodo zapihali pasati.

zbudila sva se v čudovit deževni dan

nekateri zajle krepko pojejo ob sunkih vetra

morske policaje na terenu pa prvič vidim ...zanimivo ... so mi pomahali, ko so se peljali mimo

12. maj 2025, ponedeljek

Nawi, Fiji

Dan je bil sončen, primeren za lepljenje. Veter se je popoldan obrnil, po novem smo v zavetrju. Takoj je bolj vroče. Ampak, bolje tako, kot dež, ki je včeraj strašil cel dan. Čeprav nisem prepričan, da je čolniček zalepljen v redu, je dingi popoldan končno le zalepljen. Če bo še puščal, naj pušča! Nekaj časa se ne želim več ukvarjati s tem.

Po kosilu se torej ukvarjava z drugačnimi stvarmi. Ukvarjava se z bazenom, Točneje, pool barom. In vsem, kar paše tja. Ampak. Voda je sicer topla, zrak prav nič. Hladno pivo v bazenu pravzaprav niti ne paše, bolj bi se prilegel vroč kakav. Do obraza sem potopljen v vodo, pa me pošteno zebe (na Fidžiju, v tropih!). Tako nekako se počutim, kot v zunanjem bazenu katerih izmed naših toplic sredi zime. Takoj, ko je kozarec prazen, se zavijem v brisačo in odpravim na barko, kjer je v notranjosti še kako prijetnih 30 stopinj. Že dolgo mi ni tako prijalo, da se lahko kje pogrejem.

Zvečer se preseliva na teraso marinske oštarije, kjer pljučkamo in klepetamo s posadko East of the Lizard še dolgo v noč.

neke vrste policija/varnostniki v belih krilih s sandali so bili tudi na prireditvi/otvoritvi tržnice

tudi avtobusni prevoz imajo v lastni večinoma Indijci; nizkocenovni bus brez oken, namesto njih le polivinil za zaščito pred dežjem

13. maj 2025, torek

Nawi, Fiji

Zelo zgodaj zjutraj, ob devetih, se odpraviva v šoping mesa in jajc. In kave, obvezne sestavine vsakega sevusevu rituala. Pripravljava si popotnico. Popoldan popotnico dopolniva še s kartonom vina, od katerega z nekaj truda spravim v vinsko klet le polovico. Ostalo roma v hladilnik, drugje ni več prostora. Zelo naju pa skrbi, ker nikjer ne moreva kupiti oglja. Kaj to pomeni, da bova lačna? Najine zaloge niso več neskončne.

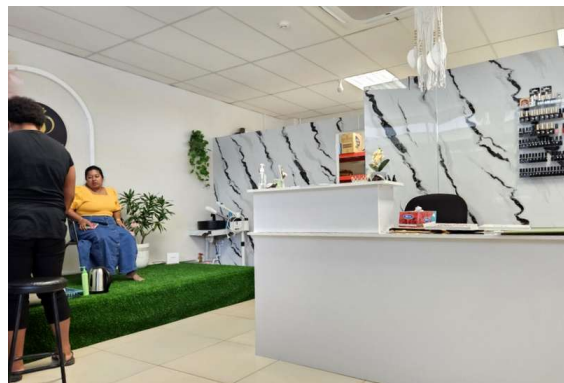
V kategorijo šopinga spada še nakup nekaj cotic, ki so precej cenejše, kot v ljubljanskem Primarku. Kupiva jih v dveh (obeh) trgovinah s tako robo. Prirejene so za Indijce (majčkene in drobčkane) in Fidžijce (precej bolj korpulentne osebe). Meni prilegajoče majice enakih velikosti imajo v indijski trgovini oznako 3XL, v fidžijanski pa M. Tako hitro še nikoli nisem shujšal. Še komplet obuval (leve in desne) si nabaviva na zalogo in pripravljena sva na dolgo pot.

No, ne še čisto. Vesna gre k najbolj nobel pedikerju v mestu in naroči deluxe pedikuro na masažnem stolu. Vse ji uredijo, kot se šika, celo nohte ji nalakirajo (mislim, da tega na njenih nogah nisem videl že desetletje). Za uro in pol dela ji zaračunajo 23 evrov. Sedaj bo lahko po svetu hodila, kolikor jo bo volja, voila!

Kosilo je bilo poceni in zelo dobro. Za dvanajst velikih kozic z zelenjavo in ogromno riža, chowmein ter skupno liter in pol piva sva plačala vsega 15 evrov. Večerja je spet v mestu v družbi Y2K. Hrana je bila tudi v redu in pivo celo boljše, kot za kosilo (enako po ceni, boljše po količini). Najboljši pa je bil bankovec za 7 dolarjev, ki smo ga dobili kot drobiž, ko smo za plačilo večerje unovčili stotaka. V nasprotju z mojim pričakovanjem o skriti kameri, je to uradno plačilno sredstvo na Fidžiju, posvečeno dogodku, ko je Fidži leta 2016 osvojil zlato olimpijsko medaljo v rugbyju s sedmimi igralci, ki se igra na tem koncu sveta. To je spominski bankovec, izdan leta 2017 in ima visoko zbirateljsko vrednost, okoli desetkrat višjo od nominalne. Upgrade tega bankovca so naredili leta 2022, ko je na olimpijskih igrah 2020 Fidži osvojil zlato medaljo v moški in bronasto v ženski konkurenci rugbyja sedem. Neobičajen bankovec imajo tudi Cookovi otoki, le da je tam nominalna vrednost 3 dolarje in ni uradno plačilno sredstvo.

be bold, be beautiful; salon, ki je odprt šele dva meseca, res moderen, urejen

salon za pedikuro,manikuro,masaže, frizer ... vse delajo Fidžijanci, račune pa izstavlja Indijka

stara tržnica in nova tržnica; stara tržnica še vedno dela ...
verjetno bo delala dokler jo ne bodo podrli

tempura kozice

tuna, medium rare z zelenjavo

bankovci z neobičajno vrednostjo - 7 FJD , to je cca 2,7 €

14. maj 2025, sreda

Nawi, Fiji

Vreme je vse bolj in bolj prijazno. Ni več tiste neskončne vročine in vlage, ki ne pusti spati. In ne pusti niti delati. Ventilatorji niso več prižgani 24/7 in kadar so, so prižgani le nekateri izmed skoraj desetih.

Čeprav sva naredila že skoraj vse, kar je za narediti, naju danes spet čaka lepljenje dingija. Tokrat gre za S27 E43 (sezona 27, epizoda 43). V tej epizodi se zgodi: ugotovim, da na zaflikanem spoju dveh nivojev pušča, torej staro fliko dol, nafilat ta spoj s siko in novo fliko nalepiti preko vsega. Na koncu epizode, tik pred mrakom, preverim z milnico in je OK.

Če je OK, potem jutri lahko izplujeva. Ampak. Prej je potrebno nabaviti še kavo za sevusevu in bencin za outboard (za vsak slučaj, če bo dingi jutri še vedno v redu). In plačati hladilničarju, ki ga čakava že cel mesec, da pride po denar. Fiji time. Končno pride danes ob pol šestih zvečer, ko mu zagroziva, da mu pač denarja ne bova dala, ker ga ne pride iskat. In še en Fiji time: ne moreva plačati Selini za fiberglass delo, ker pripravlja račun že več, kot en teden. In ga tudi danes še nima. Res sem se naveličal tega in nehal sekirati. Jutri greva, pa naj se slika za denar!

Povečerjava solidno hrano za smešen denar. Za sosednjo mizo se nama pridruži mariner z družino. Gospod naju pedena že ves čas od novembra lani dalje in smo že dolgo na »ti«. No, na »bula«. Ko vidiva njegovo ženo in sina, nama je takoj jasno, da gospod nima 30 let, kot sva mislila do sedaj. Star je 50 let, pa tako mladosten izgleda.

bambusov splav

eden od kapitanov za prevoze iz Nawi islanda na otok Vanua Levi oz. mestece SavuSavu

15. maj 2025, četrtek

Nawi - Jean Michel Cousteau, Fiji

Nekaj malenkosti še postoriva in potem gre Vesna na pogajanja k Selini. Po dveh urah je rezultat boljši, a še vedno ne čisto po naših željah. Namesto 11 ur, plačava 6 ur dela (dejansko jih je bilo še manj) in precenjen porabljen material. Zato nama da Grace popust pri marini (čeprav sta to dve ločeni firmi), najina cena je 15 evrov na dan, vsi dodatki vključeni. Lepo od nje. Še nafto natočiva na črpalki in odropotava na nekaj milj oddaljeno sidrišče pred luksuznim resortom Jean Michell Cousteau.

Vesna gre končno pod vodo, vendar šele potem, ko usposobi podvodni fotič, ki je počival pol leta in se v tem času toliko polenil, da noče sprejeti pomnilniških kartic. Po nekaj prigovarjanja le popusti in spet dela tako, kot lani. Stari dobri Nikon. Morda ga je spametovalo tudi dejstvo, da je Mala v prestopnem roku pridobila novega podvodnega Pentaxa in Vesna mu je mirno zagrozila: delaj, kot je treba ali pa boš zamenjan. Voila! Kakorkoli, spet je ni nekaj ur in ko se vrne, ni ravno navdušena nad oh-in-splah resortnim reefom. Voda je zelo kalna.

Jaz nekaj časa počivam v kokpitu, potem grem v hladnejše prostore. V podpalubje. V podpalubje ne posije sonce, da bi ga gredo. Spravim se k branju pilotov. Ah, kako mi smrdi ta rabota. Študiranje, kam in zakaj bi se premaknila. Ter seveda, ob kakšnem vremenu bi to storila.

Zvečer imava obisk. Posadka East of the Lizard se nama pridruži v kokpitu Male. Klepetamo in pljukamo. In prižgem si pipico. Prvo po zelo dolgem času.

Mala končno po dolgem času spet na sidru

v ozadju resort J.M.Cousteau

končno spet zaplavala med ribice, korale in školjke...

večinoma je bila kalna voda, so se pa našli tudi redki konci s kristalno vodo

če se prav spominjam je to morska lilija (krionid ...jutri preverim v svoji novi knjigi, ki mi jo je Lili podarila

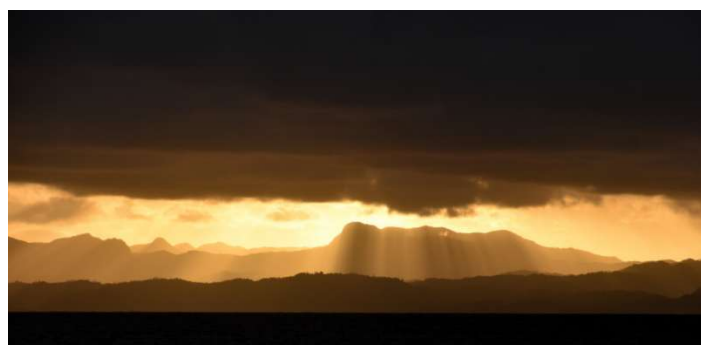
seveda sem našla tudi anemono z njenimi nemoti

za danes dovolj podvodnega sveta...

Živa, Roman in Audrey so naju obiskali na Mali

lahko noč

16. maj 2025, petek

Jean Michel Cousteau, Fiji

Sosedje so sinoči najavili, da bodo že pred osmo uro zjutraj na kavi v resortu na obali in povabili, da se jim pridruživa. Fiji time. Dejansko bodo šele jutri ob osmi uri zjutraj. Danes pa z Romanom uspeva priti na obalo ob pol enajstih. In ne ravno na kavo. Dekleta in žene medtem odkrivajo radosti podvodnega sveta. Danes na drugem koncu obale, kot včeraj. Tokrat je bilo manj kalno, flora in favna pa podobna.

Kar se mene tiče, je zaliv prečudovit. Ko vzamem baterijo za nočno plovbo z dingijem, ugotovim, da so stekle baterije. In hkrati vidim, da sončni polnilec ne polni. Oboje sem sicer razstavil in popravil v nekaj minutah, a v mojih očeh ima ta zaliv vseeno naziv "prečudovit".

Max pošlje fotografije paketa, ki ga je po predolgem času vendarle dobil. DHL je zamujal skoraj dva tedna. Najprej se je zataknilo, kje drugje, kot pri cariniku Trumpu in potem še pri fidžijanskih indijancih. V paketu sta radar in chartplotter. Oba polomljena. In kdo bo tukaj plačal škodo?

Večer mine na temo "kam dalje". Nekam se bi bilo lepo prestaviti. A kam?

hiška na vrhu hribčka

resort Jean-Michel Cousteau

da pa dobiš paket v takem stanju, se pa lahko samo razjokaš, sploh, ker vrednost paketa ni zanemarljiva

ogromna jata rib je čisto podivjala, vse je vršelo v naši okolici; na ostalih barkah so vsi vzeli v roke ribiško palico (razen naju); dvomim pa, da se je kaj ujelo...je pa zanimacija ...

za Gregorja

mimo mene švignila ogromna jata rib, vse se je svetlikalo, prav čudne glave imajo; žal voda malce preveč kalna za bolj kristalne fotke

žal se v korale včasih zatakne tudi kakšna plastična vrečka, žal ...

tutikana, kot bi me gledala

ena jata zelo velikih cca 20cm

mehka korala

17. maj 2025, sobota**Jean Michel Cousteau, Fiji**

Vesno zagrabi v križu že takoj zjutraj, ko vstane. Nasvet Al zdravnika je jasen. Počivanje. Bolečine naj bi potem minile v dnevno ali dve. Snorklanje danes odpade. Tudi premik na drugo lokacijo odpade. Manjana. Če bo s križem bolje. Počivanje Vesna izkoristi za družinsko pomoč pri službovanju.

Dan zame mine v počivanju (na srečo brez bolečin v križu) in študiranju sidrišč, ki bi bili zanimivi za obisk in se jih v danem vremenu tudi da obiskati. Pasati so že močno razviti in plovba proti vzhodu je precej neprijetno dejanje. Vsaj za naju, ki nama je bolj od dokazovanja vseč uživanje. Otočje Lao, kamor bi rada zaplula, pa je točno v smeri vetra, sic.

Roman in Živa odplujeta zjutraj z dingijem na potapljaški izpit. Audrey ju spremlja. Sredi dneva se vrnejo, dvignejo sidro in brez pozdrava odplujejo proti Nawi marini. Precej neobičajno za te kraje. Zvečer Audrey sporoči, da so nakupili hrano in si ogledali glasbeni nastop v marini. Jutri se vračajo, da dokončajo izpit.

Kakorkoli, lep sončen in vetroven dan se zaključi v kokpitu z ogledom filma. Roštilja danes nisva zakurila.

18. maj 2025, nedelja**Jean Michel Cousteau, Fiji**

Morda jutri izplujeva v odročne kraje, zato danes aktiviram Starlink. Od konca decembra je bil v "pause mode" in sedaj bi ga rad prestavil v "active mode". Ampak, glej ga zlomka, ko hočem to narediti, mi javi, da so kapacitete za moj paket zapolnjene. Ponudi mi pol cenejši paket, ki vsebuje 50 GB namesto neomejene količine podatkov. Za mene je to pravzaprav še boljše, v kombinaciji z mobilnim internetom nisva nikoli porabila 50 GB Starlinka na mesec. Ampak, ko preflintam paket, mi mašinka javi, da imam lahko tudi neomejeni paket. Prepozno, Elon, prepozno!

Vesna gre v snorklanje na super-truper Split Rock koralno glavo. Tja jo zapeljem, nazaj bo priplavala sama. Ravno, ko se vrnem na barko, se mimo pripelje Morgan z družino in mi spotoma pove, da sem Vesno odložil na napačnem mestu. Lepo od njega. Takoj grem v akcijo in popravim napako, da mi ne bi kasneje česa očitala. Še dobro. Koralna glava je bila nekaj posebnega in ribe, ki so plavale ob njej, so bile drugačne, kot sicer na reefu nekaj deset metrov stran. Nazadnje jih je videla v Rdečem morju.

Zvečer posediva v kokpitu in opazujeva sončni zahod...

sidrišče pred resortom Jean-Michel Cousteau se je kar napolnilo

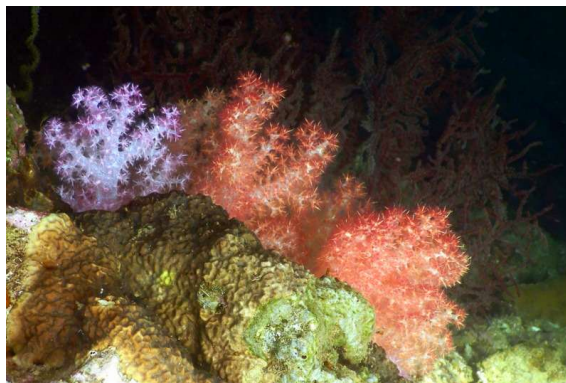
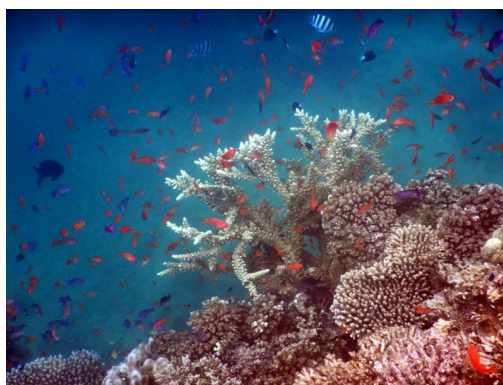
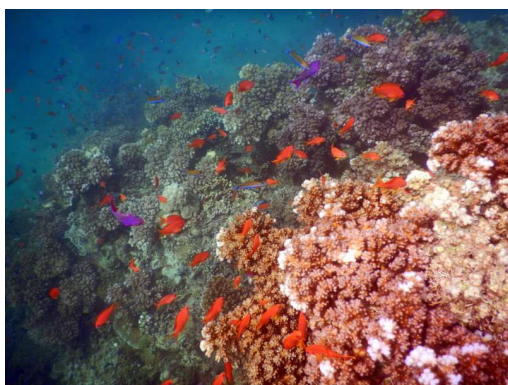

danes sem pa uživala v barvah; fotke iz Split Rock zelo velike/visoke/dolge koralne glave

nazadnje sem jate teh majhnih rdečih ribic videla v rdečem morju-paša za oči

tree coral - za to fotko sem se morala pa zelo potruditi, ker je bilo med razpoko in v temi

19. maj 2025, ponedeljek

Jean-Michel Cousteau - Bua Bay, Vanua Levu, Fiji

Odsidrava se ob sedmih in s 4-5 Bf polkrmnega vetra hitro (s 7-8 vozli) prijadrava do Nasonisoni Passage, kjer ujameva slack water. Ker je veter v prehodu točno od zadaj, samo z glavnim jadrom vplujeva v laguno, južno od Vanua Levu. Tam pa spet lahko hitro jadrava z obema jadroma. Tukaj še lažje, ker ni oceanskega vala. Ko zavije na zahodno stran Vanua Levu, imava spet krmni veter in spet pospraviva prednje jadro. Ne glede na to, da se morda sliši zapleteno, je bil to prijeten jadralski dan. Še avtopilot je bil navdušen nad vijuganjem med koralnimi glavami. V osmih urah sva preplula 54 milj.

Starlink me je razveselil z nižjim računom za novo naročnino in hkrati ujezil z ukinitvijo opcije Global Priority Opt-in, kot sem jo poznal do sedaj. Očitno se bova švercala s tem, kar nudijo in ko ne bo šlo več preflintala paket iz 40 evrov na 240 evrov. Sic!

Sidrava se v Bua Bayu, ogromnem zalivu z blatnim dnom. V tem zalivu nimava kaj za početi, razen da prespiva in greva

jutri dalje. Še sevusevu se tukaj ne dela. No, saj slednje niti ni slabo, prej obratno. Imava pa kanadske sosede, ki so prišli od tam, kamor sva midva namenjena. Vsaj tako meni Noforeignland na mojem telefonu. Morda ju jutri zjutraj kaj pobarava.

prijetna plovba

globok zaliv Bua Bay, na obali najprej mangrove potem palme

lep sončni zahod

in, ko sonce zaide, ostane na nebu še rahla sled za njim

20. maj 2025, torek

Bua Bay, Vanua Levu - Cukuovu, Yadua island, Fiji

Nameravala sva do sosedov, ki so glede na track na NFL (ne, ni National Football League, ampak Noforeignland) pripluli od tam, kamor sva midva namenjena. Vsaka informacija je dobrodošla. Ampak. Izpluli pred nama in klepet je odpadel.

Varčujeva z jadri. Samo eno uporabiva, pa še tega ne odvijeva do konca. Veter je dokaj močan in čisto iz krmne strani, najina pot pa prečka reef na sicer dokaj širokem prehodu. A vseeno, pomorske karte tukaj niso niti senca kart v Mediteranu. Malo počasneje plujeva, zato pa brez živčnosti.

Po dobrih dvajsetih miljah sva na cilju. Zaliv je lep, velik in miren. In dobro prevetren. Morda celo preveč. Zato je pa da na dnu mivka in ni koralnih glav. Zelo redko imava na tem koncu sveta možnost sidrati v primerni globini na mivko brez koral.

Na takih otokih je potrebno narediti ritual sevusevu v vasi pri poglavarju otoka. Vas je na drugi strani otoka. Zadevo so domačini tukaj poenostavili. Priplujeta dva ribiča v čolnu, povabiva ju v kokpit in malo pokramljamo. Dava jima kavo za poglavarja in ona dva nama prodata svež ribji ulov in skočita na obalo natrgat pomelo. Fidžijskega imena ribe si nisva zapomnila, meso je bilo zelo čvrsto in belo, okus podoben škarpeni, pomelo je bil rdeč in kompakten. Oboje, je bilo odlično, cena simbolična, 12 evrov za vse skupaj (riba je imela 3 kg, 6 pomelov pa vsaj še enkrat toliko). Še sončni zahod in dan se konča.

Res sva sidrana v idilično prečudovitem zalivu. Medtem, ko Vesna pripravlja ribo, jaz razstavim in namažem vinč. Od motorne masti, ki sem jo uporabil pred leti, je ostal samo še stisnjen prah. Tokrat namažem s pregrešno drago mastjo Anderson Winch Grease. Ta je na Mali v zalogi, kupljena je bila nekoč davno tega v Španiji. Ampak. Žavba ima podnapis silicon grease, sic. Ko mi jo zmanjka, bom uporabil kar tisto silikonsko mast, ki jo dobim v lokalni fereteriji za majhne

denarčke.

zaliv Cukuovo na otoku Yadua

Yadua pomeni ena vas

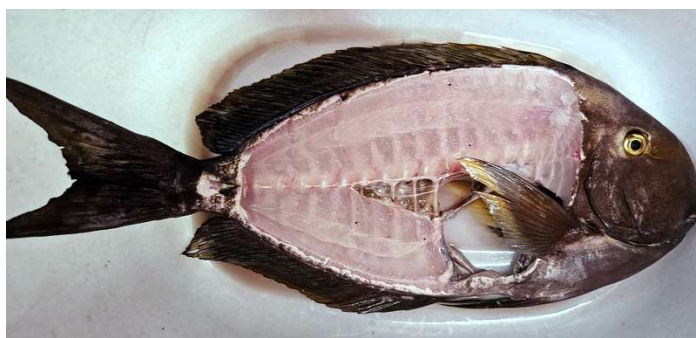
pri obali je bil še en čolnič z domačinom, ki pa naju ni obiskal; danes je bilo prepozno, da zaplavam, to me čaka jutri....

ko sem vprašala po ceni za ribo, so rekli, da dobijo na trgu 7FJD/kg; no, ribica je imela 3kg, pa je romalo domačinu 20FJD v žep=zasluženo!

bil je še celo tako prijazen, da mi je ribo očistil lusk in notranjost ter naredil fileje

od ribe so ostale kosti in glava

to sem imela jaz za sladico

za 6 velikih pomelov sva plačala 4FJD, sveže obrani, samo za naju jih je šel domačin iskati na obalo

k ribi pa seveda belo vino, španska zaloga

... in danes spet sončni zahodmidva pa čisto sama v zalivu, še domačinov ni

21. maj 2025, sreda

Cukuovu, Yadua, Fiji

Malo dlje spiva, potem kofetkava v kokpitu, ko na vhodu v laguno vidiva prihajati čoln. Pripeljejo nama papajo, jam in kasavo. To pač pridelujejo tukaj. Skupaj z včerajšnjim pomelom sva tako za nekaj časa oskrbljena s sadjem in zelenjavo. Eden od trojice (gospod s čudnim imenom, ki si ga nisva zapomnila) ostane z nama, ostala dva gresta pripravljat vabe za ribičijo. Dolgo jih pripravljata, ujeti morata precej majhnih ribic, ki jih potem natakneti na trnke. Na Mali medtem opravimo ritual slovenske kave, ki se bistveno razlikuje od fidžijskega rituala z enakim imenom. Gostu se zdi neskončno zabavno, da pije nekaj, kar se na ozemlju Slovenije imenuje kava. In to ni njihova kava. Slovenska kava se v angleščini imenuje coffee.

Ura je skoraj poldne, ko so vabe pripravljene in ostaneva sama. Točneje, ostanem sam. Vesna gre takoj na snorklanje. Štiri ure je ni nazaj. Toliko časa le redko plava. Malo me je celo zaskrbelo, če je vse v redu? Vse je bilo v redu. Celo morskega psa je srečala, kar je prvič, odkar smo na Fidžiju.

Jaz sem v prečudovitem zalivu počel prečudovita dela. Zaženem watermaker (ali kot se Srečo lepo izraža, vodnjak). Vse lepo dela, le vode ne proizvaja. Po dolgem raziskovanju ugotovim, da se je pokvaril eden izmed ventilov v napeljavi. Da ga preverim, moram podreti pol barke, sic! In ko to končno naredim in ugotovim, kako ga je možno popraviti (treba je zalepiti obrabljen ročico na ventil), polomim priključek med ventilom in filtrom. In potem precej dolgo študiram in testiram, katero lepilo je primerno za lepljenje mehke, a negibljive, plastike. Po petih try and fail poskusih nekaj najdem. Jutri bo trdo in takrat bom videl, ali sem našel pravo stvar.

Jutri torej ostajava v prečudovitem zalivu, da dokončam svoja prečudovita opravila. In morda potem narediva nekaj pitne vode.

domačin iz Yauda (njegov stric je šef vasi oz. otoka) nama je prinesel proti plačilu papajo, kasavo in jam (kot smo mu naročili); poleg dolarčkov sem mu dala še piškote za otroke

sedaj, ko imajo vabe, gredo na ribolov

danes sem dvakrat naletela na res zelo ogromne jate rib

eno uro plavanja sem izgubila, ker sem plavala proti temnim skalam=pod vodo ali na skalah nobenih koral; le sem in tja tovrstne školjke; sem bila kar razočarana, tako daleč sem plavala, potem pa nič/zelo nič/...

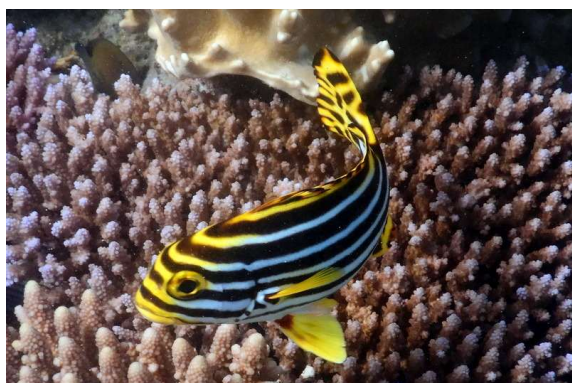
voda je bila kar kalna, kužek pa kar nekaj metrov pod menoj; no tudi tukaj so kužki, le v manjšem obsegu kot v FP

na drugem koncu zaliva nešteto mehkih koral, celi t.i. travniki

toliko morskih lilij, kot sem jih pa danes videla...res neverjetno

gužva na plaži nešteto modrih morskih zvezd ... nešteto...

tudi po 4 urah snorkljanja mi še ni zrasla kožica med prsti

danes pa še ostala polovica ribe - fidžijansko se ji reče balagi; uradno pa acanthurus xanthopterus ...danes v kokosovi omaki z ingverjem in čilijem ter pečeno kasavo in odličnega španskega vina

22. maj 2025, četrtek

Cukuovu, Yadua, Fiji

Prečudovita opravila ostanejo prečudovita tudi danes. Lepilo ne drži. Točneje, drži na strani ventila (to je očitno PVC) in ne drži na strani ohišja vodnega filtra (to preverjeno torej ni PVC). Potrebujem lepilo, ki prime na različnih materialih. Le v kateri mega trgovini (taki, s popolno svetovno izbiro in na dingi razdalji) ga lahko kupim? Nimam druge izbire, kot da naredim redesign watermakerja. Tega nesrečnega ventila pač ne bom imel, dokler ga kje ne bo možno kupiti. Itak ga potrebujem samo za konzerviranje in pranje membrane, bom pa cev prestavil takrat in bo.

Watermaker sedaj dela, celo generatorja ne potrebujem, z alternatorjem, sončnimi celicami in inverterjem ga lahko uporabim. In voda priteče iz vodnjaka. Ampak (jasno, da pride na vrsto "ampak", saj sva vendar v prečudovitem zalivu). Po uri ali toliko, crkne 160 A varovalka med baterijami in inverterjem. Nimam pojma, zakaj. Nič mi ne izgleda narobe. S strahom jo zamenjam in... In zaliv naenkrat ni več prečudovit.

Vesna se opoldne odpravi pod vodo. Tokrat na drugo stran zaliva, četrť ure je do tja z dingijem. Ob obali prsnorkla nazaj. Šarkija danes ni bilo na spregled, ostale stvari so bile pa v redu. Sicer nič novega, zato pa vse zelo lepo. Bogat koralni greben in ogromno rib. Tudi takih, ki so se v zadnjih dneh znašle na najinih krožnikih.

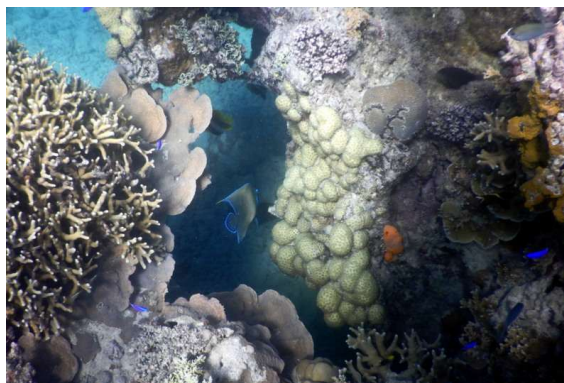
Mala ostaja še vedno edina na ogromnem sidrišču

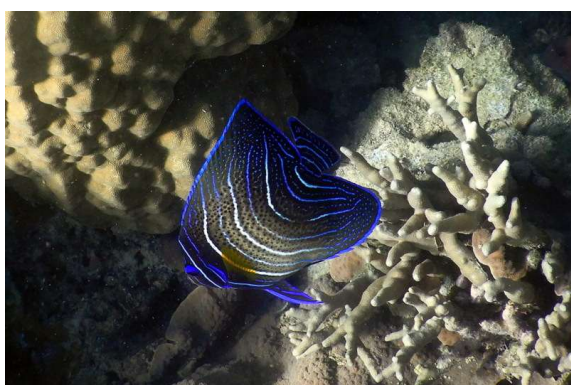
najprej sem plavala do mangrove, notri jate rib, zanimivo

poleg črnih lilij so tudi zelene (videla tudi včeraj

dolg koralni greben, v globino najmanj 5 ali več metrov z neštimi različnimi oblikami koral in ribami

angelfish

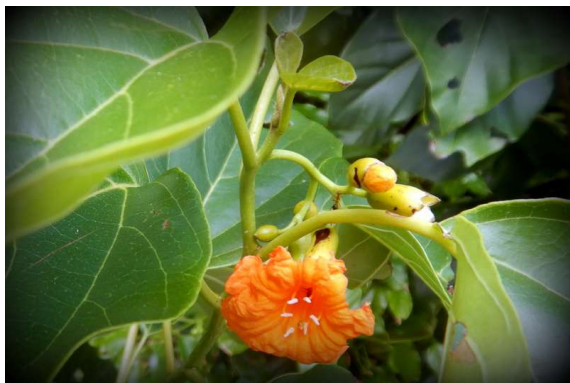

rice coral - v premeru vsaj meter in pol ...in takih je bilo nešteto

mehke korale

na obali se najde tudi kakšna rožica

tokrat sem bila v vodi le 2,5 ure; če me ne bi Tone prišel iskati z dingijem, bi bilo kosilo pol ure kasneje ... teh pol ure plavanja je dolgočasno, ker nič ne vidim v kalno 10 -15 morje

23. maj 2025, petek

Cukuovu, Yadua - Basa bay, Vanua Levu, Fiji

Veter je toliko oslabil, da sva se danes premaknila. Ko sva izplula, nisva še vedela kam, v osamljen zaliv ali pred resort. Odvisno od tega, ali bova ujela ribo in jo spekla na Mali ali greva ven na večerjo. Ribo sva ujela. Manjši črnoplavuti tun bo za današnjo večerjo. In za pašteto.

Nikjer na tem delu otoka ni primerno za plavanje, na dnu je mehko blato. Tako, ki spolzi med prsti, če ga primeš. Tudi za sidranje z našim sidrom ni primerno. Zato navežem na osnovno sidro še pomožno. Računam, da bosta dve sidri v liniji dovolj, da se Mala ne bo premaknila v brezvetrju. Lahko pa prileti kakšna nevihta ponoči, vreme danes ni stabilno.

Plovba je bila bolj, kot ne, elektronska. Vidljivost v vodo je skoraj nič, še posebej v današnjem vremenu. Brez satelitskih posnetkov bi mi trda predla. Edina pozitivna stvar je, da so Navionicsove karte točne (no, na nekaj deset metrov točne). Vsaj za najino pot to velja. Nisva se zaletela v nobeno nevrivano koralno glavo.

Se nama je pa med plovbo izpostavila drugačna težava (pa naj še kdo reče, da Fidži ni prečudovit, če si upa!). Ameriški alternator, Balmar po imenu, proizveden v zlatarski delavnici, ki je obljubljal 100A, jih daje samo dobro polovico takoj, ko se segreje nad 25 stopinj. Segret je v tem morju še preden se ga zažene, sic. Nategunac Balmarjev, torej. Tega poznam že eno leto. Ampak, ni edini. Sedaj vem še za dodatni nategunac. Originalni Yanmarov klinasti jermen na Balmarjev alternator ne paše, alternator ima preozko kolo. Tega do sedaj nisem opazil, ker sem uporabljal fake jermen. Kakorkoli, danes mi je lep, nov originalni Yanmarov klinasti jermen alternator lepo oglodal. Očitno je menil, da je jermen preširok in ga je potrebno malo postružiti ob strani. Kot vse kaže, so Amerji malo pomešali inče in milimetre. Ah, ja. Naslednjič kupim robo, ki je mednarodna. Kitajsko. Zvečer je motor pregret, ampak zjutraj se odločim ali zamenjam jermen ali samo tega pritegnem, da ne bo drsel.

letos prvič pekla kruh oz. bombe

naš skromni današnji ulov; je bila pa očitno riba sredi kosila, ker, ko je ven kašljala našo vabo je izbruhala še vse kar je do sedaj pojedla-8 majhnih ribic-slednje sem vrgla nazaj v morje;za kočerjo riba s pečeno kasavo, nekaj pa je šlo v namaz

vasica na severu Vanue Levu

monkey face naj bi bili ti hribčki ...ok z veliko domišljije

zanimiva pokrajina

začetek rastja mangrove sredi morja

...težki oblaki , mavrica... nič dobrega ne kaže

že vse je belo....dež naju je malo prehitel

najin zaliv

tukaj sva se v dežju sidrala z dvema sidri ...

24. maj 2025, sobota

Basa bay, Vanua Levu - Ligau, Kia, Fiji

Lepo sva spala, ni bilo niti vetra, niti nevihte. Preden se odsidrava, preverim, kako sidro drži. Drži! Na 3.000 obratih se Mala ne premakne niti za milimeter. Ko ju dvigava, sploh ne bi vedela, kdaj se je odsidrало sidro Delta, če ne bi imela števca verige. Sidro Danforth pa naš 1 kW sidrni vinč ni uspel izpuliti niti v navpični legi. Potrebno je bilo pripeti verigo na bitev in z motorjem pognati Malo preko sidra. Kombinacija glavnega sidra tipa Delta, na katerega je s tremi metri verige pripeto pomožno sidro Danforth očitno deluje, čeprav sta me v nasprotno prepričevala tako AI (Artificial Intelligence), kot MI (Max Intelligence). Max je moško ime, da ne bo zablode. Sedaj imam končno recept za sidranje v mehko blato, ki sva se mu vedno izogibala, kot hudič križa. Je malo nerodno, a vsekakor vredno mirnega spanca.

Do najinega naslednjega cilja je dobrih 17 milj. Po zračni liniji. Otok Kia je ves čas na vidiku, morava pa se izogibati zankam in ugankam koralnih grebenov in po najkrajši vodni liniji narediva skoraj 23 milj. Sidrava se v mivko, pošteno poraslo s koralnimi glavami vse naokoli. Verigo je smiselno floatat.

Prva stvar, ki jo je na takem otoku potrebno narediti, je ritual sevusevu. Oddingirava na obalo, kjer naju pričajo vsi vaški otroci in v njihovem spremstvu potem odkorakava do poglavarja vasi. On naju pričaka v melanezijski različici polinezijske fale. Pozdravimo se, poglavar pove nekaj o vasi in jaz povem, kdo sva in od kod sva (za Slovenijo, razumljivo, še niso slišali, za Evropo pa že).

Potem začnemo klepetati, najbolj glasni so otroci. Povedo nama legendo o topu na vrhu hriba in povabijo na snorklanje. Tako snorklanje, s harpuno. Letos sva prva barka na tem otoku, povedo, lani je bila v celem letu ena, še dodajo. Počutim se, kot na atolu, kjer nekaj sto milj naokoli ni ničesar, pa je do Labase le dobra ura na hitrem čolnu. Vendar se čas na Kii ni ustavil. Postrežejo nama s filter čajem (sladkor je rafiniran in mleko je v prahu), keksi in bananami. V fali je ogromna zamrzovalna skrinja za ribe, ki jih lovijo okoli otoka. Napaja se iz sončnih celic z dragimi Victronovimi inverterji.

Poglavar naju je kmalu po uradnem delu sevusevu zapustil, zato pa ob odhodu srečava vrača, ki naju jutri vabi na svoj ritual. Tukaj vraču rečejo pastor in ritualu maša.

ribiča na reefu pri Basa Bay

bila je oseka in takrat se pokažejo mini peščeni otočki=ali se šteje za otoček, če je viden le ob oseki ?

pred nami otok Kia

sidrana pred vasico Ligau; na otoku Kia so tri vasi

po zaključku govora, se poglavar umakne in ostaneva sama z otroci

13letniki, živahni, radovedni najstniki

eden od otrok je povedal legendo/zgodbo o njihovem otoku, pa ga nisva najboljšo razumela

fantič prinese 4mesečnega bratca in mi ga izroči v pestovanje

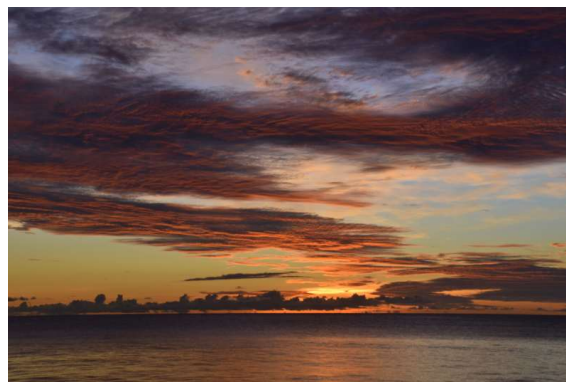
sestrična je 4m fantka kar na noge postavljala; pa še zimsko kapo so mu na glavo posadili; imajo pa otroci #pamperske# kar me je presenetilo

enoletna deklica je postala utrujena in se ulegla kar na tla in globoko zaspala ...kako nekomplikirano! bravo

zgleda, da so se vrnili od Labase/otoka Vanua Levi otoka, ker imajo rešilne jopiče

žareče nebo ob zaključku dneva

25. maj 2025, nedelja

Ligau, Kia, Fiji

Rituala se nisva udeležila. Malo sva se bala, da naju pridejo iskat, kot se nama je to zgodilo na Cookovih otokih. Pa jih ni bilo in dopoldan sva preživela v miru. Ob desetih, ko so bili vsi na zaslišanju pri vraču, sem celo lahko popravil spray hood, ki ga je samooklicana sailmakerica v Savusavu napačno zašila. Ura je bila kritična. Nisem želel, da bi me videli, med delom v nedeljo. Verski fanatizem na tem koncu sveta je zelo močan. Vesna si danes ni upala v snorklanje pred vasjo, drugam se pa ne moreva odpeljati. Ob nedeljah je namreč tudi šport prepovedan, vožnja s čolnom pa dovoljena samo, če se gre k maši. Ko sva včeraj omenila otrokom, da bi šli danes skupaj "snorklat s harpuno", so se kar zgrozili in skoraj otrpnili od strahu pred božjo kaznijo. Fidži je sicer malo manj strog, na Tongi je pa to zapisano celo v ustavo (ustavo kraljevine).

Danes torej počivava. Dan je najprej lep, sončen do treh popoldne, potem se pooblači in se ulije tropski dež, ki traja in traja. In iz vode skačejo ribe v neskončnih jatah. Česa podobnega že dolgo nisva videla. In tudi to traja in traja...

dopoldansko sončno lepo vremeosamljena plaža, žive duše ni bilo na spregled

malo paparaza: vsaka hiša ima zbiralnik vode

na vrhu enega hribčka je ena mini hiška, ponoči je luč prižgana =le kaj je tam?

Kia district school

popoldne pa dež na dež

ogromna jata rib se je raztezala vsaj 50mribe so norele, vršalo je močnoneverjetno

26. maj 2025, ponedeljek

Ligau, Kia, Fiji

Jutro je sončno in brezvetrno. Morje je kot olje. To je slabo. Jasno se vidi, da smo verigo kljub floatanju lepo ovili okoli koralne glave, sic. No, vidi se, kolikor pogleda ne zastirajo jate meduz. Hja, to je tako, če se človek sidra v mivko med koralne glave in veter piha iz vseh smeri. Ali pa sploh ne piha.

Vesna gre snorklat, ko je oseka. Takrat je del reefa zunaj (tam nič ne uspeva) in tisti, ki je zanimiv najbližje očem snorklača. Bibavice je dva metra in ob plimi so zanimive stvari za toliko bolj oddaljene. Reef je lep, pove, ko se vrne. Koral je ogromno, pisanih ribic tudi, mimo pa priplava tudi poštena jata sip.

Popoldan se odpraviva v vas. Na obali naju pričaka krdelo razposajenih otrok in dingi se kar sam prestavi na plažo. Potem se usedeva pod drevo skupaj z domačini in klepetamo. Midva sva pravzaprav prišla po informacije o Lambasi - kje se sidrati, kje se pusti dingi in kako se pride do nekaj kilometrov oddaljenega mesta. Veliko ne izveva, vsaj ne tistega, kar še ne veva. Dobiva pa od domačinov veliko drugih koristnih nasvetov. Med sedenjem tudi uloviva ribe in nabereva banane. Oboje za dolarje. Dolarčke, točneje. Odraslim podariva čaje. Otrokom razdeliva lizike. Nekatere lizike romajo tudi v odrasla usta.

mislim, da prvič odkar sem izven mediterana, se ne spominjam, da bi videla meduze ... ta je parkirana kot vesoljska ladja

takole je zgledalo, ko sem šla v vodo, noro, kar zaletavale so se vame... največ jih je bilo okoli naše barke in še naprej do obale... sem morala kar daleč plavati, da sem se jih znebila... še dobro, da sem dobro oblečena

dobesedno koralni gozdovi; ob oseki pogledajo visoke korale ven iz morja in preživijo

sipe, kaj bi dala, da jih vidim v svoji ponvi...

....cela jata sip, jaz pa samo fotič v roki

... kakšne vesele živahne oči

pravi užitek je gledati sproščene, spoštljive, nasmejane otroke ... zanimivo imajo tudi predmet o zdravju, kjer se učijo o zdravi hrani ipd ...

še tastari so si dali lizike v ustaa te lizike so puščale za seboj modro barvo...ah ja ...

fantič prinesel en kup polžev in školjk in se smehljaj, ko so iz polžev lezli rakci

3kg rib za slabih 8 EUR, očiščene

27. maj 2025, torek

Ligau, Kia - Malau, Vanua Levu, Fiji

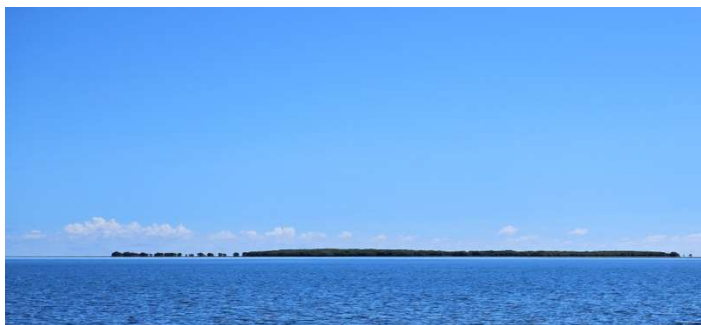
Ko posije sonce preko otoka, se posloviva od Kie. Ko v morje posije sonce, vidiva do dna. Bilo je lažje, kot sva se bala, da bo. Veriga je bila namreč kljub floatanju ovita okoli dveh skal na sicer mivkastem dnu, deset metrov pod površjem.

Med plovbo sva delala vodo in prala perilo zadnjih dveh tednov. Namenila sva se na 17 milj oddaljen "cruisers friendly eco resort" na Vanua Levu. Od tam bi odšla v šoping v Labaso. Ampak, nisva jih mogla priklicati, da povprašava, če znajo organizirati taksi. Digicel ni pokrival tega dela morja, na mednarodni klic se pa niso javili. Morda pa je le res tisto, kar piše na guglovih mapah, "začasno zaprto". Vseeno se zapeljeva do tja. Pa tudi takoj odpeljeva. Ob oseki z dingijem ni možno na obalo, da bi lahko osebno preverila ali so res začasno zaprti.

Naslednja opcija je Malau, t.i. luka Labase. Tudi tu je ob oseki sila triki priti na kopno. Zadnjih sto metrov morja pred obalo je preplitvih za dingi in Vesna je brodira po blatnem dnu (to se vsaj da, čeprav ni prijetno, preko koralnega grebena pa niti ni možno priti). Jaz sem se vrnil na Malo, ona se je odtaksirala v mesto po nakupih. Vrnila se je šele ob mraku in v dingi

sva ob solidarni pomoči vaških otrok pretovorila šest polnih nakupovalnih vreč. Kdo bi si mislil, da toliko pojeva...

Za večerjo je riba v kokosovi omaki. Obe včerajšnji ribi, 3 kg skupne teže. Hmmm, morda pa le toliko pojeva...

otočki malo pred Malau

pred resortom Palmlea je t.i. ponton s stopničkami, ki pa je uporaben le ob plimi ...ob oseki ne moreš niti priti do njega

v ozadju skrit v gozdu resort Palmlea...no, za kopanje v morju tukaj ni, ker je blatno morje

takole sva pa midva sidrana v Malau; do obale sem mogla kar po blatnem morju hoditi

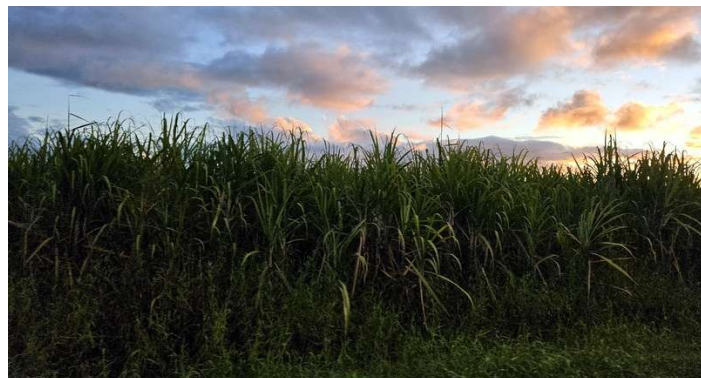
od Labase sem uspela v dobrih dveh urah videti le ogromno tržnico in supermarket, potem pa hitela do barke(20 min z avtom), noč je tukaj že ob 17,30

tukaj sproti pripravljajo zavitke njihove kave,ki se podari šefom otokov

tobak, ki raste na tem otoku

ob poti od Malau in do Labase je ogromno nasadov sladkornega trsa...taxistov avto ves čas cukal,sem mislila,da bova obstala sredi poti ...

to se pa lahko spomnijo le amiji: briketi za roštilj z vonjem kumine, origana, čilija ipd ...no comment! žal sem bila že preveč otovorjena, da bi še to kupila...

jam, kasava in taro ... nama zelo dobro to ...za večerjo sem spekla vso ribo,da se ne pokvari, pojedla sva pa samo polovico...bo pa še za jutri z jamom? ali kasavo? ali tarom?

28. maj 2025, sreda

Malau - Dalice Harbour, Vanua Levu, Fiji

Ob osmih zjutraj se odsidrava in odropotava med reefi do prehoda v ocean. Vesna je tokrat pogumna (da ne rečem, neprevidna). Naroči mi, naj ujamem ribo, da jo bova imela tudi za jutri. Že po štirih minutah ji je žal. Na palubi je slaba dva kilograma težka dual-lined macarel. Al pravi, da je naše ime za to ribo dvoslojna skuša. Jaz pa mislim, da naklada. Samo besedo za besedo je prevedel in sedaj se dela pametnega. Kakorkoli, včerajšnja riba je bila predelana v pašteto, današnja filirana in bo nocoj za kočerjo.

Napovedanega ni bilo nič vetra, pa se ga je na odprtem naredilo ravno toliko, da je bil valj zopr. Točno v nos sva ga imela. Motorček prede dalje. Meni se v takih pogojih ne ljubi križarit. Še posebej, če potem zamudim vplutje skozi prehod v barrier reefu in moram med plitvinami pluti ponoči. Brez kart! Navionics na chart plotterju okoli 180 vzporednika ne dela pri večjih povečavah (globus mi pa itak nič ne pomaga pri nekaj deset metrov širokih plovni poteh). Pa tudi če bi, le kako naj vem, ali so karte dovolj točne in precizne. Te karte so bile v osnovi narejene v 18. in 19. stoletju. Še dobro, da imam telefon. In Starlink. Digicel se je poslovil skupaj z Labaso.

Plan A z večerjo se je izkazal za dobrega. Odlična riba s tarom in pak choijem kot prilogo je bila dober dodatek h kozarčku vina.

Double-lined mackerel google prevede v dvoslojna skuša ali dvovrstična skuša ...

na poti do Also Bay oz. Dalice Harbour

in ob takem kičastem zaključku dneva midva uživava v kočerji

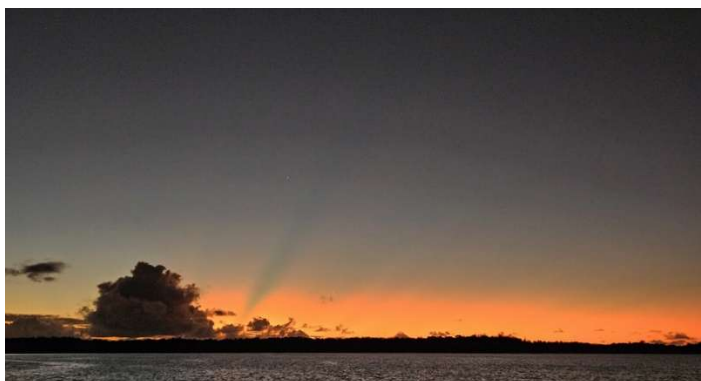
taro, pak choi in naša riba ; še za jutri bo ribica

na obali je videti privez, vendar nisva hodila tja, ker je bila že skoraj tema

škoda ... pa kdaj drugič, zjutraj greva zgodaj na pot

in ob šestih zvečer je že skoraj trda tema in polnoooo zvezd

29. maj 2025, četrtek

Dalice Harbour, Vanua Levu, - Albert Cove, Rabi Fiji

Napovedanega dežja ponoči ni bilo. Zjutraj tudi ni napovedanega vetra. To je dobro, saj morava na začetku pluti proti pasatom. Odsidrava se, opereva sidro (tole sidranje v blato je res ena umazana rabota) in odropotava na ocean. Ko obrneva okoli severovzhodnega rta Vanua Levu, se znajdeva na zahodni polobli, čeprav sva ves čas plula proti vzhodu. Ni čudno, da je še Navionics zmeden in da so guglove mape premaknjene za vsaj 50 m. Če tukaj niso imele prstov vmes čarobne vile, potem ne vem, kje bi jih lahko imele.

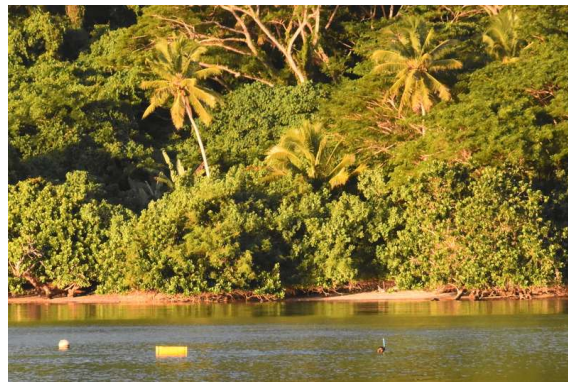
Kakorkoli, veter dobiva z boka. Po dolgem času lahko spet jadrava. Kolikor lahko. Vetra je za 2 Bf (okoli 5-6 vozlov), morje je popolnoma mirno in Mala se premika s hitrostjo med 4 in 5 vozli. Za 22 milj potrebujeva 5 ur. V tišini. Še veter ne rohni okoli ušes. In niti ribiška palica ne zapoje. Vesna je bila danes bolj striktna glede ribolova. Ribolov je prepovedan! Šele, ko sem ji zapriseženo obljubil, da ne bom nič ujel, sem lahko lovil. Ne razumem sicer čisto te logike, ampak obljubo sem držal.

Sidrava se v zalivu, ki ga že pozna, Albert Cove na otoku Rabi. Decembra lani sva bila tukaj. Otok ni naseljen s Fidžijci, ampak Ikiribati, ki so se sem naselili (no, bili so preseljeni) iz svojega otoka, ki so jim ga Angleži popolnoma uničili z izkopavanjem gvama. V tem zalivu živi menda ena sama družina, ki pa mora biti kar številna. Ko pade mrak poslušava njihovo petje na obali. Večglasno!

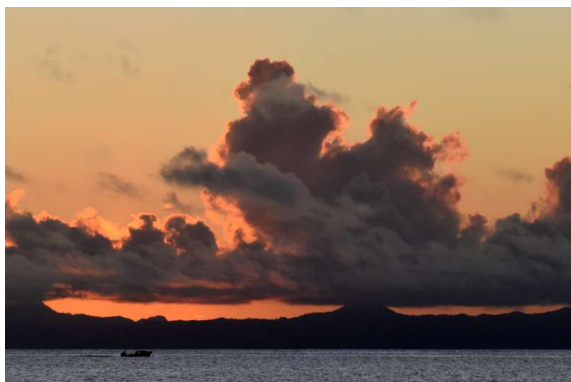
Za zajtrk je bila riba (ribji namaz), za večerjo je riba (spicy fish masala). Jutri bo za zajtrk riba. Le za današnje kosilo je bil stročji fižol z doma narejeno kislo smetano, mešanico sladke smetane in jogurta.

pri vseh teh otokih (Fiji jih ima 300), včasih zaideva v isti zaliv kjer sva bila zaradi vremenskih razmer

potapljač, ki vleče za seboj plastično posodo z ribami (tako sklepam)

ostanki sončnega zahoda ... in mir okoli naju, sama sva v zalivu kako dolgo?

30. maj 2025, petek

Albert Cove, Rabi, Fiji

Mirna noč, mirno jutro. Vidi se, da sva v laguni. Naredil se je prijeten vetrič, ki lepo hladi. Jutranja kavica v kokpitu se prileže.

Potem se odpraviva na obalo. Domačinom predstaviti se že spodobi, če se sidrava v njihovi laguni. In kakšno sladkarijo podariti otrokom tudi. Tukaj se sevusevu ritual ne izvaja, na obali ni niti vasice, niti prebivalci niso Fidžijci. Banabanci so in

oni ne poznajo sevusevu. V bistvu so to delavci, ki za nekaj tednov pridejo iz sosednje vasi in se ukvarjajo s pridelavo kobre. Danes je izmena, tako da sva jih ujela zadnji dan. Razjasnijo tudi včerajšnje petje, vsako jutro in vsak večer molijo. In ko molijo, pojejo. Lepo. Nisva dolgo, ne želiva jih zadrževati s klepetanjem. Pa še oseka se bliža in to pomeni, da morava dingi nekako spraviti s lepe peščene plaže v morje. Po eni uri je že krepko na suhem, čeprav sva ga pustila v morju.

Vesna se potem takoj spravi pod vodo in se po nekaj urah spravi tudi iz vode. Pravi, da je utrujena. Sigurno je to posledica ciguatere, v zadnjem času se prehranjujeva samo z ribami. No, čeprav je zastrupitev s tem toksinom čisto možna, se midva nisva zastrupila. Sva pa za večerjo imela dobre goveje steake. Menda preventivno. Ti zagotovo niso okuženi s ciguatero.

no, pa sva stopila tudi na Rabi island....decembra nisva

naša Mala je od daleč res mala

sedimo pod palmami in kramljamo z domačinom

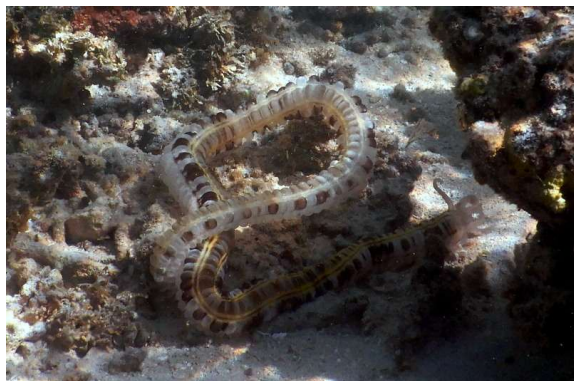
fantič je sklatil kar nekaj kokosov in nam pripravlja za pitje

brezalkoholni kokos; tukaj nimajo običaja piti kokosa z alkoholom (tako kot v mikroneziji - tuba))

domačin pravi, da je sicer Fidžijec, po duši pa Banabanc; se vidi tudi po laseh, le ti imajo ravne, ne kot Fidžijci

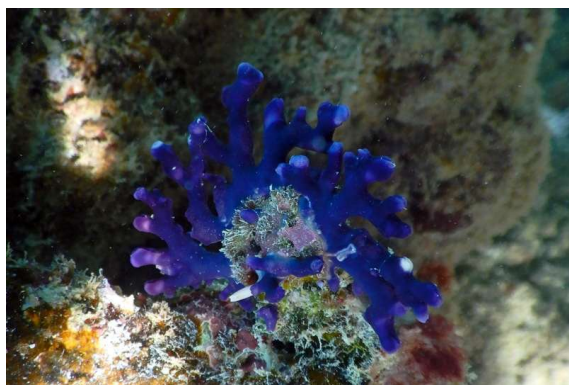
če me spomin ne vara, sem to že videla; se je pa zvijala kot kača; neka vrste morske kumare

čudovite mehke korale

moja fotka dneva Gorgonians

Surgeonfish

31. maj 2025, sobota

Albert Cove, Rabi, Fiji

Vesna je prehlajena in ne gre pod vodo. Kar naenkrat ima nekaj ur več prostega časa, ki ga lahko koristno porabi za mene. Jaz se namreč spravim k programiranju. Pravzaprav imam vse že pripravljeno za spremembe, ki nastopijo julija, razen nekaj posebnosti. In vrag se skriva v posebnostih. Da mi ne bi bilo potrebno začeti študirati računovodstva od začetka, imam kar nekaj vprašanj za Vesno. Dan je torej po moji krivdi (točneje, po krivdi FURSa) deloven za oba. Jaz sem espejevec v penziji, ona je brezplačna družinska pomoč.

Sredi dneva se nama v zalivu pridružita znanca iz Nawi marine, Sue in Jt (kakšno ime je to, ga nikoli nisem vprašal). Sidrata se na prijetni oddaljenosti in mislim, da nihče ne bo motil drugega.

Po kosilu prekinem z delom. Jutri je še en dan in do julija je še en mesec. In danes sva dobila penzijo. Spodobi se, da jo zapijeja.

barka brez zastav:nimajo niti Fidži niti zastave kjer so registrirani=že več takih bark sem videla;je to sedaj moderno,da si #pirat#? ne glede na vse:spodobi se, da obesiš zastavo države kjer gostuješ

pa še nekaj včerajšnjih fotk;danes imam malce vročine,smrkam in spet kašljam

